

Szilágyi Ákos keszthelyi gazdasz

Példaképem Magyaróvárról: Hajdu Frigyes

Keszthelyen végzett gazdaszként mint tanárommal nem találkozhattam, de sok találkozási pont volt amiért példaképnek és nagyon kedves kollégának mondhatom. A legnagyobb nevű rokonom : Karkovány Ákos tanítványai közül Ő mesélt a Kínát is megjárt professzorról és annak népszerűségéről. Még a nótára is emlékezett, amit egyik hallgatótársuk szerzett a népszerű gépész előadójukról. Apámmal majd egy időben kerültek az akkor alakult növényvédő gépállomásokra. Frici bácsi Veszprém megyébe, míg apám Vasba. Frici bácsi előtte is ezen a területen dolgozott, míg apámat politikai okból és büntetésként helyezték oda. Azon kevesek közé tartoztak, akiknek volt nagyüzemi ismeretük is. Rendkívüli állapotok között dolgoztak analfabéta odahelyezett vezetőkkal és a faluról menekülő kigazdáltól a városi lumpenekig, akiket munkatársuknak felvettek vagy odahelyeztek. Én is két nyáron középiskolásként "felderítő brigádban" dolgoztam, így az alakulás utáni állapotokat is láthattam. Ezek az évek voltak hazai mezőgazdaságunk legnehezebb esztendei, ahol egy háború előtt szerzett diploma bűnnek számított és igyekeztek akkor végzettekkel leváltani Frici bácsi és apám nemzedékét. Ők minket a kollégák fiait, amikor lebeszélésük ellenére ezt a hivatást választottuk, igyekeztek segíteni és szinte barátként fogadtak. Az erkölcsi alapot az egyházi középiskolában megkapták, ami a munka kapcsolatokban is meglátszott. A munkatársaikat és így a hallgatókat is felebarátként kezelték és munkavégzésükkel is oktatták a velük kapcsolatba kerülőket. Ezt volt hallgatói is sokat emlegették, így a gödöllői szakmérnöki hallgatótársaim: Vidákovics Péter és Süke Péter, valamint kaposvári adjunktus társam Klára András. Frici bácsi kapcsolata hallgatóival a hatvanas és hetvenes években is példaértékű volt, ami tudásából és szakmai gyakorlatából is eredt. Ő igyekezett megszerettetni a tárgyat és a hallgatók érdeklődését felkelteni valamint megértetni a jövő értelmiségieivel a kollegalitás szükségességét, valamint a munkavégzésnél alapvető szakmai- és emberi követelményeket. Ennél többet nem adott senki és ebben a példaképünk volt úgy is mint növényvédőknek és egyetemi oktatóként is. Amikor az óvári temetőben a sok tisztelőjével és kollégájával együtt búcsúztunk Tőle, akkor mértük fel a távoztával beállt veszteséget! A nemzedékünket indító tanárok és kollégák kiemelkedő egyéniségét veszítettük el, egy igazi példaképet.